

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

2017. december 10.

Bálintbokor

Istentisztelet

„⁵Heródesnek, Júdea királyának idejében élt egy pap, név szerint Zakariás, Abijjá rendjéből; a felesége, Erzsébet Áron leányai közül való volt. ⁶Igazak voltak mindketten Isten előtt, és feddhetetlenül éltek az Úr minden parancsolata és rendelkezése szerint. ⁷Nem volt gyermekük, mert Erzsébet meddő volt, és már mindketten idősek voltak. ⁸Történt pedig egyszer, hogy amikor rendjének beosztása szerint papi szolgálatát végezte Isten előtt, ⁹a papi szolgálat szokott módja szerint, sorolással őt jelölték ki arra, hogy bemenjen az Úr templomába, és bemutassa az illatáldozatot. ¹⁰Az egész nép pedig kint imádkozott az illatáldozat órájában. ¹¹Ekkor megjelent neki az Úr angyala, és megállt az illatáldozati oltár mellett jobb felől. ¹²Amikor Zakariás meglátta, megrettent, és félelem szállta meg. ¹³De az angyal így szólt hozzá: Ne félj, Zakariás, meghallgatásra talált a te könyörgésed: feleséged, Erzsébet fiút szül neked, akit nevezz Jánosnak. ¹⁴Örömd lesz ő és vigasságod, és sokan örülnek majd az ő születésének, ¹⁵mert nagy lesz ő az Úr előtt, bort és részegítő italt nem iszik, és már anyja méhétől fogva betelik Szentlélekkel, ¹⁶Izráel fiai közül sokakat visszatérít majd az Úrhoz, az ő Istenükhöz, ¹⁷és őelőtte jár Illés lelkével és erejével, hogy az atyák szívét a gyermekekhez térítse, és az engedetleneket az igazak lelkületére, hogy felkészült népet állítson az Úr elé.” Lk 1,5-17

Kedves Gyülekezet!

Ádvent második vasárnapjának címe: ítélet előtt, kegyelem alatt. A múlt héten vasárnapjának a címe „Az új kezdet” volt. Az új kezdet, ami elengedhetetlen az ember számára. Ezt ádvent 1. Vasárnapján lényeges, hogy tisztázzuk. A 2. vasárnap pedig arra szeretne rámutatni, hogy kivel lehet új kezdetet kezdeni, ki az, akinek életet formáló szavai, tettei vannak e világban. Erre Keresztelő János is rámutat, hiszen Isten éppen azért küldte, hogy hírnöke legyen. Legyen valaki, aki beszél Jézusról, ne legyen az, hogy sokan azt mondják, hát úgy jött, mint derült égből a villámcsapás, honnan tudhattam volna. Az ilyen emberekért jött János, és az ilyen emberekért van ma előttünk ez a történet. Ne értsen meglepetés!

E kis bevezető után engedjék meg a testvérek, hogy két gondolatot osszak meg ezen a napon:

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

- Az első, hogy **„Örülni fogsz, boldog leszel, és sokan örülnek majd az Ő születésének”**. Zakariásnak az öröme felettébb nagy lehetett, hiszen mint apa, gyermeke született, tehát ő volt az örömapa –mai megfogalmazásban. Tudjuk Zakariásról és a feleségéről, hogy idősek voltak és már nem lehetett gyermekük, így ez az ígélet különösen is megvidámíthatta az éltüket. Ez még rendben, de tovább menve azt mondja az Ige: **„sokan örülnek majd az Ő születésének...”**. És azt hiszem, itt már nem Zakariás fiáról, a kis Jánosról van szó, hanem a tartalomról, amit közvetített. Nem Jánosnak fognak örülni, hiszen biztos sokan voltak, akik nem is ismerték, de amit hallottak, annak viszont örültek – és biztos ezt mondhatták, mint ahogy mi is szoktuk mondani, de jó, hogy megszületett, hogy világra jött, most hallhatjuk az ő beszédét, amit mond. És miért örültek? Mert drága testvérek, ahol az evangélium üzenetének teret adunk, ott öröm kell, hogy legyen! Voltak em-

berek, akik megütköztek Jánoson, de voltak, akiket reménységre indított. A 3. Fejezetben azt olvassuk, hogy **„Mivel a nép reménykedve várakozott, és szívében egyre azt fontolgatta Jánosról, hogy vajon nem ő e a Krisztus...”**. A jövő héten, advent harmadik vasárnapjának címe: „Senki meg ne tévesszen!” János az evangéliumnak teret adott és reménykedve várakoztak az emberek. Szeretett testvérem! Menj el, adj teret, hirdesd az evangéliumot ebben az időben, mert szeretnének várakozni, szeretnének reménykedni az emberek, de nincsenek Jánosok, akik Jézusra mutatnának. Szeretnének várakozni, de a vásárlás elveszi az idejüket. A várakozási időt eltöltik ma a vásárlási idővel. Könnyen össze is lehet tévesztetni: várakozási idő és vásárlási idő. Isten megadta, hogy a várakozási időt reménységgel töltsék meg. Vágyakoznak az emberek a reménységre! Remélni akarnak! Annyira nagydolog lenne, ha a keresztyének szavaiban, tetteiben olyan erő lenne,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

mint Keresztelő János szavaiban. Miért volt erő benne? Mert felkente az Úr az ő szolgáját. Azt mondja az Ige: Megtelik Szentlélekkel! Nagy lesz az Úr előtt! Lehetünk nagyok az Úr előtt. Ne legyünk kicsinyhitűek! Lehetünk nagyok. Miért, mert az Úr tesz azzá, mert nagydolog, ha az evangéliumot hirdethetem, nagy dolog, ha Istennel élhetünk! Nagy kincs bízott Jánosra, és nagy kincs bízott ránk! *(És akkor, amikor az evangéliumot hirdetem, el tudom mondani Jánossal együtt: Néki növekednie kell, nekem pedig alá szállanom).* Nagy kincs bízott ránk és a várakozási időt ezzel az evangéliummal lehet kitölteni! Hirdesd az evangéliumot és eljön az idő, mikor a várakozást felváltja a reménység ideje!

- A másik ilyen nagy gondolat pedig: **„hogyan az atyák szívét a gyermekekhez, és az engedetleneket az igazak lelkiületére térítse, hogy felkészült népet állítson az Úr elé.”**

Jánosnak egy komoly feladata volt a családokon, a társadalmon belül. Úgymond: családi, társadalmi békét kellett megteremtenie. Társadalmi békét. Ma a világban sokan azon fáradoznak, hogy világbékét teremtsenek nemzetek és nemzetek között. Ezeket különböző úton-módon próbálják: az egyik egy másik nép lerohanásával, a másik szögesdrótkerítéssel, a harmadik fegyverrel és talán mindenki tudna még egy pár példát említeni. Azt hiszem a világnak az a nagy baja, hogy minden békítési folyamatot Isten nélkül próbál véghez vinni. Nekünk, keresztyéneknek nem világbékéért kell imádkoznunk, mert az emberektől való, hanem ébredésért. Hiszen, ahogy az elején említettem: életformáló nagy tettek és szavak változtatják meg az emberek életét. És Keresztelő János ezeket az életformáló szavakat és tetteket adta át, mint békefenntartó, békehírvivő! Keresztelő János arról a kegyelemről beszélt, mely felkészültté teheti az embert. **„Hogyan felkészült népet állítson az Úr**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

elé!” Életünknek két szakasza van: a várakozási idő és reménységi időszak. Az első szakaszban várjuk, hogy jöjjön a nehezebb időszak után valami könnyebb, amikor várjuk éltünk problémáira a megoldást. Talán te is ebben a szakaszban vagy. Vársz valamire. A második szakasz, amikor már vársz Valakire! Az Isten megjelenésére! Nézzünk magukba, hogy melyik szakaszban vagyunk?

És miért fontos ez? Drága Testvéreim! Mert egy helyre készülünk! A felkészített nép egy helyre készül!